

Η εορτή της Μεταμορφώσεως στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, εόρτασε τη δεσποτική εορτή της Θείας Μεταμορφώσεως σε δύο πανηγυρίζουσες Ιερές Μονές της Βορείου Κερκύρας. Έτσι, το εσπέρας της Τρίτης, 5 Αυγούστου, χοροστάτησε και ομίλησε στον πανηγυρικό εσπερινό της εορτής στο Ιερόν Ησυχαστήριο Παντοκράτορος Καμαρέλας.

Εκεί, διαβιεί μικρά γυναικεία αδελφότης υπό της Γεροντίσσης Πελαγίας. Την κυριώνυμον ημέραν, Τετάρτη, 6 Αυγούστου, λειτούργησε και ομίλησε στην σεβασμία Ιερά Μονή Παντοκράτορος στον Άγιο Αθανάσιο. Στην εν λόγω Ιερά Μονή, διαβιεί σεβαστή αδελφότητα υπό την καθηγούμενη Γερόντισσα Ευφημία. Και στα δύο μοναστήρια η προσέλευση των προσκυνητών ήταν αθρόα, ενώ κατά τον εσπερινό, μεταξύ του εκκλησιάσματος ήταν και ο Δήμαρχος Βόρειας Κέρκυρας.

Και στις δύο λατρευτικές συνάξεις συμμετείχαν αρκετοί ιερείς εκ των πλησιόχωρων περιοχών καθώς και αντιπροσωπείες από άλλες Ιερές Μονές της Μητροπόλεως.

Κατά την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, τόσο κατά τον **εσπερινό της εορτής, όσο και κατά την κυριώνυμο ημέρα**, προσέγγισε και εμβάθυνε στο μυστήριο της Θείας Μεταμορφώσεως. Αρχικά, ανεφέρθη στους μαθητές οι οποίοι έγιναν μάρτυρες των γεγονότων στο Όρος Θαβώρ καθώς ο Κύριός μας εκάλεσε εκείνους οι οποίοι μπορούσαν να ατενίσουν έως ενός σημείου τη δόξα του Θεού κατά τη δύναμή τους, τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο. Γιατί όμως τους συγκεκριμένους τρεις μαθητές; Ο Ιερός Χρυσόστομος ερμηνεύει ως εξής.

Ο Πέτρος διακρινόταν για την ισχυρή του αγάπη και αφοσίωση στον Ιησούν. Μπορεί μεν κατά τα συμβάντα μετά τη σύλληψη του Ιησού να Τον αρνήθηκε, όμως στη συνέχεια η μετάνοιά του ήταν παραδειγματική, καθώς «έκλαυσε πικρώς». Επίσης, την τριπλή άρνηση του Πέτρου για τον Κύριο μας ακολουθεί η τριπλή επιβεβαίωση της αγάπης του Πέτρου προς Αυτόν με αποκορύφωμα την ανάθεση του Χριστού προς τον Πέτρο της διαποίμανσης των προβάτων του Κυρίου. Ο Ιωάννης ήταν ο αγαπώμενος από τον ίδιον τον Κύριόν μας.

Έπεσε επί το στήθος Του στο μυστικό Δείπνο ενώ από το ύψος του σταυρού, ο Κύριός μας τού ανέθεσε την επιμέλεια της μητρός του, της Παναγίας μας. Τέλος, ο Ιάκωβος ήταν εκ των δυο υιών του Ζεβεδαίου, που ζήτησαν από τον Κύριό μας να καθίσουν «εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ... ἐν τῇ δόξῃ σου» (Μκ 10:37). Όταν ο Κύριός μας τούς απήντησε ότι δεν ξέρουν τι ζητούν και τούς ρώτησε εάν μπορούν να πιούν το ποτήριον που θα έπινε ἴδιος, αναφερόμενος στα πάθη Του, ήταν ο Ιάκωβος που απάντησε με αποφασιστικότητα, «δυνάμεθα». Αυτά τα σημεία επιβεβαιώνουν ότι οι εν λόγω μαθητές ήταν προετοιμασμένοι ψυχικά και πνευματικά. Ήταν φθασμένοι και για αυτό, αυτοί ακολούθησαν έως την κορυφή στο όρος της Μεταμορφώσεως.

Η Μεταμόρφωση έλαβε χώρα έξι ημέρες έπειτα από ένα περιστατικό κατά την περιδεία του Κυρίου μας στην Καισάρεια της Παλαιστίνης όπου συναντούσε τα πλήθη. Εκεί, αναφέρετε στο Ευαγγέλιο του Ματθαίου ότι ρώτησε τους μαθητές Του, «Τίνα λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;» (Μτ. 16, 13), για να λάβει την απάντηση από τον Πέτρο, «Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» (Μτ. 16, 16), ο Λυτρωτής του Κόσμου. Έτσι, ο Κύριός μας με αφορμή αυτό το γεγονός παρέλαβε τους τρεις μαθητές και φανέρωσε τη δόξα Του επάνω στο όρος Θαβώρ.

Στη συνέχεια, ο κ. Νεκτάριος ερμήνευσε την παρουσία στη σκηνή της Μεταμορφώσεως του Μωυσή και του Ηλία, ως εκπροσώπους των κεκοιμημένων και

των ζώντων, αντίστοιχα, καθώς ο Θεάνθρωπος δεσπόζει τόσο των ζώντων, όσο και των νεκρών.

Οι μαθητές δεν άντεξαν να δουν την δόξαν του Θεού. Έπεσα με το πρόσωπο χάμω, καθώς ο άνθρωπος δεν μπορεί αντέξει να αποκτήσει πλήρη και άμεση θέα του Θεού καθώς σε αυτήν την περίπτωση θα καταλυόταν, θα πέθαινε. Αυτό μάς παραπέμπει σε μία άλλη εικόνα που περιγράφεται σε ένα εκ των αναγνωσμάτων του εσπερινού της εορτής. Εκεί, ο Θεός κάλεσε το Μωυσή στο Όρος Χωρήβ και του έδωσε τη δυνατότητα, μερικώς, της θέας του Θεού, της Θείας Δόξης. Αφού συνομίλησαν, ο Μωυσής είδε από μία σχισμή μόνον τα «οπίσθια του Θεού», ολίγον δηλαδή μόνο από τη θεία μορφή. Ακόμη όμως και από αυτό το λίγο, ελλάμφθη από τη Θεία Δόξα, από το φως της Θεότητας με αποτέλεσμα να μην μπορεί ο λαός του Ισραήλ να αντικρύσει το Μωυσέα κατά την κάθοδό του από το όρος. Έτσι, λοιπόν και στο Όρος Θαβώρ, το Όρος της Μεταμορφώσεως, οι μαθητές έπεσαν κάτω πρηνείς και είδαν την δόξα του Θεού κατά τη δυνατότητα που είχε ο καθένας.

Όπως λέγει ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, στο Όρος Θαβώρ, μεταμορφώνεται ολόκληρη η ανθρώπινη φύση εν τω προσώπω του Θεανθρώπου. Ο Υιός και Λόγος του Θεού δανείστηκε τη δική μας ανθρώπινη φύση προκειμένου να την ανακαινίσει. Αυτό το γεγονός αφορά όλους μας. Εκεί επάνω, μεταμορφώνεται όλη η δική μας η ανθρώπινη φύση. Μάς δίνεται η δυνατότητα να λάμψουμε και εμείς όπως οι Άγιοι της Εκκλησίας μας οι οποίοι ακολούθησαν το δρόμο της θεώσεως και ελλάμφθησαν. Αυτό όμως εξαρτάται από τον καθένα μας. Οι πρωτόπλαστοι έβλεπαν τη θεά του Θεού. Έχασαν όμως αυτή τη δυνατότητα όταν συνθηκολόγησαν με το διάβολο. Και τότε εκρύβησαν. Δεν μπορούσαν πλέον να αντιμετωπίσουν τη δόξα του Θεού λόγω της παραμορφώσεως που υπέστησαν. Και αυτό ακολουθεί και τον καθέναν από εμάς. Για αυτό, έρχεται ο Κύριος μας να άρει αυτή την παραμόρφωση και μάς καλεί ώστε ο καθένας μας να μεταμορφωθεί στη δόξα του.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε την αγάπη του και το σεβασμό του για τα μοναστήρια τα οποία είναι πόλος έλξης για τους πιστούς καθώς σε αυτά συντελείται ο αγών τη μεταμορφώσεως. Επίσης, προέτρεψε τις μοναχές να δώσουν από αυτό το φως στον κόσμο καθώς για τους μοναχούς το φως είναι οι άγγελοι, ενώ για τους λαϊκούς οι μοναχοί μέσω του αγώνα τους στην προσευχή, την αγάπη και την ταπείνωση. Ακόμη, ευχήθηκε σε όλους να παλέψουμε ώστε να αποβάλλουμε τον άνθρωπο της φθοράς, της αμαρτίας, της κακίας και της ηδονής και ο Κύριος να μάς εντάξει μέσα στο γνόφο της θείας Μεταμορφώσεως.

